

РЕШЕНИЕ

№ 7411

гр. София, 04.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 20.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **12171** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от А. Я. М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв.Н., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № ГРАМ 1308701 от 26.11.2024 г., издадена от мл. полицейски инспектор към РУ Р., ОМДВР В., с която на основание чл. 171, т. 1, б. „ж“ от ЗДвП му е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ „временно отнемане на средство за управление на моторно превозно средство на водач“, който при управление на моторно превозно средство навлиза след знак, забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство при въведена временна забрана за движение извън населените места, за срок от един месец.

Твърди се незаконосъобразност на заповедта. Счита се, че заповедта не е мотивирана в смисъла на чл. 59, ал.2 т.4 от АПК с фактически и правни основания, кореспондиращи помежду си. Сочи се, че ЗППАМ е материално незаконосъобразна, т.к. като в АУАН и ЗППАМ е посочено населено място, а чл. 171, т. 1, б. „ж“ от ЗДвП визира въведена временна забрана за движение извън населените места. Иска съдът да постанови решение, с което да се отмени ЗППАМ.В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв.Н., която поддържа жалбата. Заявява претенция за присъждане на разноски по списък. Представя писмени бележки, като допълнително сочи и че не се доказало лицето, издало ЗППАМ да заема длъжността

посочена в същата.

Ответникът по жалбата – редовно призван, не взема становище по жалбата.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

АССГ, в настоящия си състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира жалбата за допустима като подадена в законоустановения срок, при наличието на правен интерес, а по същество за неоснователна, предвид следното установено от фактическа и правна страна:

Предмет на процесното оспорване е заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM 1308701 от 26.11.2024 г., с която на основание чл. 171, т. 1, б. „ж“ от ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ временно отнемане на средство за управление на моторно превозно средство на водач, който при управление на моторно превозно средство навлиза след знак, забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство при въведена временна забрана за движение извън населените места, за срок от един месец.

Установено е, че жалбоподателят на 26.11.2024г. в 10,15 ч., като водач на състав от ППС състоящ се от влекач „Рено М.“ с рег. [рег.номер на МПС] с прикачено полуремарке „К.“ рег. [рег.номер на МПС], собственост на „Артел -22“ ООД, в [населено място] с посока на движение от [населено място] към [населено място] е навлязъл и се е движил след пътен знак В- 18, забраняващ влизането на пътни превозни средства с маса с товар по-голяма от означената, с поставена допълнителна табела Т-17 с надпис „транзит“, монтирани в [населено място] на кръстовището на ул. О. – част от път I– 3 с [улица], с което е нарушил въведената временна забрана за движение извън населените места на МПС над 3,5 тона съгласно Заповед № РД11- 661/21.06.2024г., изменена със заповед № РД -767/24г. на АПИ за въвеждане на временна организация за безопасност на движението. Описаното е възприето като нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП. Съставен и връчен е бил АУАН сер. GA № 1337391 от 26.11. 2024г. В АУАН е записано, че нарушителят няма възражения по него.

Въз основа на тези фактически установявания е издаден от ответника и обжалваният административен акт.

Съдът намира, че издадената заповед е законосъобразна, предвид събраните по делото доказателства.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В оспорената заповед е посочено, че същата е издадена от мл. полицейски инспектор към РУ Р.- ОМДВР В.. По делото е представена заповед № 369 з- 3066/01.11.2023г. на директора на ОДМВР В. /л.89/, по силата на която и в изпълнение на заповед № 8121з-1632 от 02. 12.2021г. г. на министъра на вътрешните работи, са определени групите длъжностни лица, сред които и издателят на акта, да прилагат административните мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 3,4, т. 5 и т. 6 от ЗДвП и справка/л.90/ от гл. инспектор-Началник на РУ Р., че към датата на ЗППАМ лицето, което я е издало, заема длъжността мл.полицейски инспектор към РУ Р., ОМДВР -В.. Поради това, обратно на твърденията на жалбоподателя, съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия.

Обратно на твърденията в жалбата Съдът намира, че е спазена е формата по чл. 59, ал.2 от АПК при издаване на заповедта - същата е обективирана в писмен вид и съдържа както правни, така и фактически основания, кореспондиращи помежду си. Ето защо следва да се приеме, че оспореният акт съдържа необходимия обем мотиви, съгласно изискванията на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, които се допълват от изложените в АУАН, съставляващ част от административната преписка.

В заповедта конкретно и ясно е описано нарушението на правилата за движение по пътищата по чл. 6, т. 1 от ЗДвП, извършено от водача на ППС, което представлява фактическо основание за налагане на процесната ПАМ.

Представените по делото доказателства установяват твърдяното от компетентния орган нарушение. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал.2 ЗДвП, редовно съставените актове по ЗДвП имат доказателствена сила до доказване на противното, като от страна на жалбоподателя не е оборена тази доказателствена сила с допустимите процесуални способности. Събраните доказателства по административната преписка, съгласно чл. 171, ал.1, изр.първо от АПК, имат доказателствена сила в настоящия процес. Тежестта за оборване на констатациите в издадения АУАН е за жалбоподателя, от когото не са ангажирани никакви доказателства в тази насока. Съдът приема, че жалбоподателят, като водач на състав от ППС, е нарушил въведената временна забрана за движение извън населените места, съгласно цитираната в АУАН заповед на АПИ, като се е движил след поставен знак В- 18, забраняващ влизането на пътни превозни средства с маса с товар по-голяма от означената, с поставена допълнителна табела Т-17, монтирани на посоченото в АУАН място, нарушавайки забраната за движение на МПС над 3, 5 тона.

Нормата на чл. 171, т. 1, б. Ж от ЗДвП предвижда временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който при управление на моторно превозно средство навлиза след знак, забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство при въведена временна забрана за движение извън населените места – за срок от един месец.

Ето защо съдът намира, че административният орган законосъобразно е наложил на основание чл. 171, т. 1, б. Ж от ЗДвП сочената принудителна административна мярка за срок от един месец, който е и предвиденият в закона срок.

Предвид това, че всяко нарушаване на забрана за навлизане след пътен знак, всякога застрашава безопасността на движението, респективно живота и здравето на участниците в него, то следва да се приеме, че с налагането на ПАМ е спазен принципа на съразмерност регламентиран в чл. 6 от АПК.

Предвид изложеното, съдът намира, че процесната заповед е законосъобразна и а жалбата против нея следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото на жалбоподателя не се следват разноски.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 предл. последно от АПК Съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от А. Я. М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв.Н., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № ГРАМ 1308701 от 26.11.2024 г., издадена от мл. полицейски инспектор към РУ Р., ОМДВР В., с която на основание чл. 171, т. 1, б. „ж“ от ЗДвП му е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ „временно отнемане на

средство за управление на моторно превозно средство на водач“, който при управление на моторно превозно средство навлиза след знак, забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство при въведена временна забрана за движение извън населените места, за срок от един месец.

Решението на осн. чл. 172, ал. 5 от ЗДВП не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: